

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Resna beseda o slovensko-nemškem Wolfovem slovarju.

Ravnokar smo prejeli drugi snopič Wolfovega slovarja, in to nam daje priliko, da zopet izpregovorimo nekaj besedic o tem podjetju. Dasi nas to uprav velikanski zasnovano delo navdaje z upravičenim ponosom, se vendar nismo mogli ubraniti že pri prvem snopiču nekaterih trpkih mislij, katerim smo dali tudi primerni izraz in sicer popolnoma v smislu tukajšnjega občinstva. „Incognito“ poslušajoč čitateljev pomenke o naši opazki, uverili smo se, da smo uprav iz srca govorili vsem onim krogom, na katere more računati slovarsko podjetje, in da smo uprav z jezika vzeli besedo vsem onim, ki so naročeni na slovar ali bi se vsaj radi naročili. Željno pa so pričakovali dotičniki, kakor smo se uverili zopet na svoja ušesa, kakega pojasnila z one strani, kamor je bila naperjena naša opazka, ali zaman! Preteklo je od tedaj že precej časa, ali ondu se trdovratno molči. Toda gospoda naj pomislijo, da molk je včasih najglasnejši odgovor, in sum dobi največ reje, ako osumničenec obmolkne.

Nepoučeno občinstvo modruje tako: Če bode stal slovar po 10 gld. jeden izvod, onda ne bi trebalo nobenega fonda. Ako pa je fond, bodi slovar cenejši; ubožni Slovenci imamo itak dovolj knjižnega „žafra“ (prim. Levstika). Kaj pa tako ugibljejo ljudje, ko bi se nameravalo pri slovarju prišchediti nekaj tisočakov za druge namene? Govorilo se je z one strani nekaj o določilu škofovem, da se z njegovo zapuščino podpira tudi Ljubljansko Alojzijevisče; ali uradni list je poročal, da naj se v to svrhu porabi samo morebitni prebitek. Toda Alojzijevisče je dosti utrjeno, vsaj kolikor je meni znano izza mojega dijakovanja; težko da bi se dobilo vanje še več dijakov poleg strogih vzprejemnih določil. Zajec morda tiči v drugem grmu, tako domnevajo ljudje. Svoje dni se je n. pr. mnogo govorilo o neki duhovni gimnaziji, ki naj se osnuje v Ljubljani; govorilo se je tudi, da se je v ta namen (še pod prejšnjim Alojzijeviskim vodstvom) šchedilo za zalogo bodoče gimnazije, in sicer šchedilo na stroške samih — gojencev. Čuli smo vsaj nek-

danji gimnazijci mnoge tožbe svojih tovarišev alojzijevisčnikov o slabi — hrani in baš z ozirom na to smo jim prideli neki hudomušni priimek. Nekdanji kolegi, sedaj morda taki ali taki dostojanstveniki, nekateri morda tudi ligaši +x ali +y mi lahko pritrdijo. Misel o samostojni recimo alojzijeviski ali pa — jezuitski gimnaziji, če se je res kedaj rodila, se gotovo ni opustila, in sedaj, ko se izdaje slovar, stopila v nov položaj, dobila meso in kri in se bliža uresničenju. Vse to kakor smo že rekli, je morda samo domnevanje, neupravičeno ugiibanje, ali ker se na oni strani trdovratno molči, se je močno utrnilo in se razširja bolj in bolj in se javlja gotovo tudi v — skromnem številu naročnikov. Nadalje se govori tudi, da ima tiskovno društvo še precej dolga, da bi oo. jezuiti tudi radi zidali, govorijo se o katoliški pripravnici itd.

Tu nam utegne ugovarjati kaka bogoslužna dušica: A kaj bi se krčili in ruvali proti slovarju radi visoke cene? Saj je tudi tak drugotni namen ako res obstoji, blag in vzvišen namen. Plačujte in veselite se, ako dobomo kedaj duhovno gimnazijo, ki bo menda vendarle slovenska ali pa tako pripravnico itd.

Stoj prijatelj! Tu ti ne morem pritegniti. Bodi si oni namen še tako blažen, ako se skrbno prikriva, vendar ni reelen. Da ne iščemo oddaljenih primerov, odkod izvira velik del — si parva licet componere magnis — panamskega škandala? Ker so gospoda na vladnem krmilu vzprejemali od panamske družbe neke vsote ne v svoj prid, ampak v blago patrijotične namene, za skrivno zalogo ali fond v zaščito francoske ljudovlade. Ali kaj se je zgodilo Rouvierju, ki je v svojo obrambo razvil teorijo, da je smeti od akcijskih družb prejemati denarja v domoljubne svrhe? Rogali so se mu v obraz in neusmiljeno ga posadili na zatožno klop. Rouvier in Freycinet in Clemenceau in drugi so danes politične ležine, dasi niso ni beliča vtaknili v svojo žep.

Nikakor ne trdimo, da bi se godilo pri nas kaj podobnega, nasproti, trdno smo uverjeni, da je vse podjetje reelno. Ali, gospoda, podjetju samemu koristite, ako skoro konec storite tistemu navidezno upravičenemu sumničenju in klevetanju ter mu iz-

derete želo. A to je tudi dolžnost vaša, ker narod slovenski ima nedvomno pravico, da izve in se pouči o tem, kako se upravlja prebлагаga vladike, dičnega mecenata glavnica. Tedaj v ime dobre stvari in v pomirjenje razdraženih duhov pozivljemo svečano odločilne kroge, naj pojasnijo brez okolišev najbolje s suhimi podatki in številkami te-le točke:

Prvič: Kako se glasi pokojnega vladike Wolfa oporoka, ali tako kakor je poročal „Slovenec“ ali kakor je poročala „Laibacherica“? Da na kratko ponovimo dotični poročili: po „Slovencu“ naj se iz škofove zaloge poleg obeh slovarjev tudi podpira „Alojzijevisče“, a po „Laibacherici“ pripade „Alojzijevisču“ samo prebitek one glavnice, ki ostane, ko se izdasta oba slovarja.

Drugič: Naj se položi natančen račun o dosedanjih troških ter naj se s suhimi številkami, črno na belem, izkažejo oni „lepi tisočaki“, ki so se potrošili doslej za nabavo potrebnih zbirk in knjig.

Tretjič: Naj se da zagotovilo, da je cena slovarju reelna, dobro premišljena, da ne bodo imeli ljudje vzroka odlašati naročbo, misleč, da cena slovarju skoro pade, morda že v teku izdavanja, vsekakor pa potem, ko izide ves, češ da ga bode moči pozneje dobiti za isto ceno, kakor nemško-slovenski del.

Ako se vam posreči, vse te točke povoljno razjasniti ter vse dvome in sumnje razrešiti, ondaj bodite uverjeni, da takoj znatno poskoči število naročnikov. In tudi ugledu celega podjetja bo tako pojasnilo v očitno korist.

Ljudske šole.

(Govoril posl. V. Spinčič v 198. seji državnega zbora dné 9. februarja t. l.)

Oglasil sem se za besedo, da nasvetujem, kakor pri točki o srednjih šolah posebno resolucijo. To sem utemeljil že v svojem govoru o centrali in ne imel bi skoro ničesar prištaviti, da ni danes g. poslanec Fux rekel, da se šolske reči tukaj popisujejo tako, da bi mogli razmer nepoznavajoči ljudje verjeti, da vlada nemščino usiljuje in da sploh germanizira. Tega gospodom ni treba samo verjeti, to bi morali vedeti, če so le slišali, kake razmere

LISTEK.

Maskarada „Sokola“ v Ljubljani.

Kakor ima morje svojo plimo in oseko, da narašča in zopet pada, tako nekako opazujemo to tudi pri tradicionalnih pustnih zabavah, katere prireja vrli „Sokol“ Ljubljanski. Zadnja leta imeli smo po vrsti plimo, naraščalo je zanimanje občinstva in lani prikipelo do vrhunca. Letos morala se je ta veselica privikrat, odkar jo „Sokol“ sploh prireja, preložiti na pustno nedeljo in že naprej izrekal se je dvom, ne bode li to uplivalo morda neugodno. V vsej svoji nagoti pokazal se nam je zopet nedostatek, da narodna društva Ljubljanska nemajo svojih prostorov, kjer bi mogoče bilo prirediti dostojno veselico, kadar bi to hotela in bi jim ne bilo treba ravnati se po drugih.

Sama na sebi bila je sicer tudi letošnja maskarada „Sokola“ sijajna in najboljše obiskana mej vsemi pustnimi veselicami Ljubljanskimi. Okolu 400 obiskovalcev in nad 80 parov plesalk in plesalcev je že nekaj za neugodno razmere letošnjega kratkega predpusta. A kdor je

razvajan in je videl že lepše dneve, temu to ne zadošča. Finančni minister „Sokola“ se je baje izrazil, da na strelišči je bilo še prostora za marsikoga, ki ga ni bilo, in v blagajnici Sokolove predalčkah pa tudi dovolj prostora za marsikak goldinarček. Mogoče, da je lanska gneča v čitalnici preplašila marsikoga, ki ni prijatelj afriške temperature in je torej raje ostal doma. Ta strah je bil prazen, par sto ljudij več bi se ne bilo prav nič poznalo v obširnih prostorih strelišča in jih ravno napolnilo popolnoma.

Pred vsem je omeniti, da je tudi letos v prvi vrsti zopet naš krasni spol se odlikoval po elegantnih in zares finih maskah in kostumih, po katerih je z zadoščenjem zrlo oko obiskovalca maskarade. Mnogo pa jih je bilo tudi v krasnih plesnih toaletah, tako da je bila prav slikovita različenost.

Izmej mask dali so vsi navzoči prvenstvo „krasni liscici, plesa kraljici“, originelni in jako bogato opravljeni, poleg nje visokostasni zali Bošnjakinji v dragoceni narodni nošnji. Jedina ženska skupina, prav ukusno in dobro sestavljena, bili so ljubeznjivi metulčki, ki so iz raznih dežel prifrčali v dvorano. Videli smo ponočnega črnega metulja, plavčka, rumenega, črnorudečega braziljan-

skega, indijskega, plavrumenega in ponosnega Apola. Zala cvetličarica delila je šopke, plahi golobček skrival se je pred lovka ma oboroženima s puškami in veselo skakljala je kobilica. Jako elegantni bile sta francoski črni doktorici v rococo-vlasuljah, čvrsta in zala Sokolica, francoski ženski magister, harlekinke raznih barv, roza Bebé, Stari Dunaj itd. Botanika bila je prav dobro zastopana. Šmarnica, originalna solnčna roža, teloh, snežnica, pečnica in druge imele so vsaka svojo krasno reprezentantino. Vodne nimfe zbiralce so se okolu Undine in očarovale gledalca. Razni narodi poslali so najlepše zastopnice: imenujemo posebno dve zali Čehinji, Črnogorko Turkinjo, Hanakinjo, Štajerko, Ogerko, Švicarice in mnogo drugih. Manjkalo ni elegantnih domino vseh barv in mnogo je bilo še karakterističnih fantazij-mask, katerim ne vemo imen. Mej plesnimi toaletami omenjamo izmej mnogih posebno moderno modo „Empire“, kateri se je pridružilo veliko število družih zares elegantnih, ki pa nam jih ni mogoče popisati. Bil je res dražesten pogled videti združene toliko krasote, mladosti in elegance. Jako originelni maski bili sta dve vreči res prav karakteristični.

vladajo v Šleski, na Koroškem, Štajerskem, Kranjskem in Primorskem. Za ponemčevanje — v nas tudi za poitalijančevanje — se dela s tako silo, da to Nemcem ne samo ne bo nič koristilo, ampak le vzbuja sovraštvo narodov, katerim se ta jezik usiljuje. (Prav res! mej somišljeniki)

O Šleski in Moravi povedali so gospodje Adámek, Sláma, Svožil in Sokol toliko, da mi ni treba ničesar pristavljati. Dovolj je konstatirati, da na pr. v Šleski večja polovica prebivalstva nima nobene srednje šole (Čujte! Čujte! mej somišljeniki); dočim ima manjša polovica prebivalstva devet srednjih šol. (Posl. Biankini: To je ravnopravnost!) Kakšne so šolske razmere na Koroškem, to je vidno iz govora poslanca Robiča. Za 100.000 Slovencev bila je tam do lanskega leta samo jedna ljudska šola. (Čujte! Čujte! mej somišljeniki.) Sedaj sta dve. Gospôda moja, to se godi v pravni državi, sredi Evrope, koncem 19. veka.

O šolskih razmerah na Štajerskem se še ni nič govorilo; omeniti pa moram, da so tudi v tej deželi v nekaterih mestih za slovanske otroke samo nemške šole, da se v višjih tečajih na nekaterih šolah poučuje ali samo ali večinoma nemški in da se to usiljevanje nemškega pouka vse bolj in bolj razširja. (Tako je! na desni.) Kako je na Kranjskem, sem že pri točki o centralnem vodstvu povedal. Akopram je v Ljubljani vadmica, na kateri se začneši v tretjem tečaju poučuje nemški, morala je vendar občina ustanoviti nemške šole. O nemških šolah na Primorju se je tudi že govorilo. Tam so nemške ljudske šole za dečke in za deklice v Gorici, Trstu, Pulju, za nemški pouk po deželi pa se dovoljujejo remuneracije. Dalmatinske razmere osvetlil je ravnokar poslanec Biankini. Iz vsega tega se vidi teženje za germanizacijo, katera ne seza samo na sever do pruske meje, ampak tudi na jug do Adrije. Ako pa ne procvita germanizacija, se pa tira poitalijančevanje Slovanov (Tako je! mej somišljeniki.), ker se misli, da bodo Nemci lažje delovali, kadar bodo Slovani poitalijančeni. Kakor rečeno, imamo v naših mestih voliti samo mej nemškimi ali italijanskimi šolami. Že to, da v Gorici in v Trstu ni nobene slovanske šole, dokazuje to zadostno, da pa nedostaje šol, se vidi iz tega, da je v Istri 17000 hrvatskih in slovenskih otrok, kateri sploh ne hodijo v šolo. Zadnji čas, zlasti odkar imamo novega namestnika (Posl. Alfred grof Coronini: Rinaldo Rinaldini!), vzrasel je Italijanom pogum za tlačjenje Slovanov jako močno; tako je na pr. deželnega odbora italijanska večina v zadnjem zasedanju sklenila, da imajo nadzorovati šolo ne samo od deželnega odbora določeni člani deželnega šolskega sveta, ampak tudi člani okrajnih šolskih svetov, da so vohuni za slovanskimi, hrvatskimi in slovenskimi učitelji, in da poučujejo italijanske učitelje, kako je slovanske otroke italijančiti. (Čujte! Čujte! mej somišljeniki.)

Nek član večine je tudi nasvetoval, in večina je ta nasvet vzprejela, da je namreč pregledati hrvatske šolske knjige, ker se v njih tu in tam nahaja tudi kako hrvatsko ali slovensko ime, dočim naj seveda v italijanskih šolskih knjigah ostanejo imena in dub. (Čujte! Čujte! mej somišljeniki.)

Kako se odgovarja na naše tirjatve za sloven-

ske in hrvatske šole, to so pokazali gospodje v Trstu, kateri se čutijo žaljene v narodnih svojih čutilih, a ko zahtevajo slovanske šole Slovenci, katere imenujejo slovanske agitatorje na italijanskem ozemlju. (Čujte! Čujte! mej somišljeniki. — Poslanec Alfred grof Coronini: Občinski svet! Rascovich!)

Oni pravijo, da smejo Slovenci agitirati na Kranjskem, Hrvatskem, v Ljubljani ali v Zagrebu, na njihovem ozemlju pa ne (Čujte! Čujte! mej somišljeniki.), kakor da je to italijansko ozemlje, kjer prebiva toliko tisoč Slovanov.

Take in jednake tirjatve imenujejo vedno samo sovražno hujskanje, naše tožbe o kršenju prava pa obrekovanja in denunciacije. (Klici: Hujskači!)

Da, hujskače imenujejo vse tiste, ki zahtevajo v nas slovenskih šol in slovenskega uradovanja. To gospôda pa podpirajo c. kr. vladni organi (Posl. Alfred grof Coronini: In njih pomagati — oficijozni listi!) v vseh rečeh. Kako nestrpni so proti Slovincem, vidno je iz tega, da je bil pred kratkim odstavljen neki ljudski učitelj v Šklednju v Tržaški okolici, (Čujte! Čujte! mej somišljeniki) ne da bi se mu bil za to povedal uzrok. Ko je prišel na magistrat in vprašal, zakaj da je odstavljen, se mu je reklo: per certe piccolezze, radi izvestnih malenkostij. (Klici: Ker je bil dober Avstrijec!) Opuščen je in sedaj naj gre, kamor ga je volja.

Povrnem naj se zopet k Istri in navedem naj slučaj, kateri mi je znan že od prej in o čigar zadnji fazi sem sinoči čital.

V nekem kraju v vzhodni Istri, v Lovranu, ustanovljena je bila pred nekaterimi leti poleg hrvatske šole tudi italijanska. Oglasilo se je 35 ali 36 bajet italijanskih otrok; da bi se dobilo še pet ali šest otrok, da se doseže zakonito določeno število za ustanovitev posebne šole, treba je bilo poseči po nezakonitih sredstvih. Ko je bilo to dognано, ustanovil se je drugi razred in septembra meseca so gospodje v deželnem zboru v Poreču zahtevali, naj se tam ustanovi še tretji razred in sinoči sem čital, da je c. kr. deželni šolski svet ukazal občini, naj preskrbi prostore še za tretji razred in to v šolski občini, kjer ni niti 40 otrok za jeden razred. (Čujte! mej somišljeniki.) To, gospôda moja, se je zgodilo samo zato, da bi v bližini, v Poljanah, ne bila ustanovljena hrvatska šola. Vsled strogega naloga c. kr. šolskih oblastev se je v Poljanah napravilo šolsko poslopje; tam je bila prej šola za silo, obiskovana vedno od 100 in več otrok. Občina je napravila šolsko poslopje z velikimi troški, tega je sedaj dve leti. Ta šola pa ni sistemizirana; deželni odbor tega neče in deželni šolski svet mu pritrja. In zakaj se šola ne ustanovi? Gospodje pravijo, da iz Poljan v Lovran ali v Veprinac, če se meri po zraku, ni dlje kakor štiri kilometre. (Posl. Kušar: Samo čez hribe je hoditi!)

Jeden del Poljanskih otrok bi moral hoditi v Lovran, drugi v Veprinac. Ko bi vi, gospôda moja, šele ondotne ceste poznali! Veprinac je skoro sredi Učkega gorovja, Poljane pa so mej Veprincem in Lovranom ob morju.

Jeden del otrok moral bi torej četrti del gorovja navkreber hoditi, drugi pa četrti del gorovja nizdolu, da bi prišel do šole. In še po kakih cestah!

gnale monotonijo, ki bi bila s cer zavladata mej moškimi oblekami, izmej katerih se je lična Sokolska oprava prav ugodno odlikovala. Želeti bi le bilo, da se takim večjim skupinam v bodoče pridruži več manjih dovtipnih skupin in pa tudi karakterističnih mask, kakor jih je bilo tako obilo nekdanj. Jeli res že izumrl ves humor mej nami, da mu tudi na jedini njemu namenjeni zabavi ni več mesta? Mislimo da ne, treba ga je le zopet oživeti. Da se je vztrajno plesalo do ranega jutra, razume se, in je kadirilje prav spretno vodil neumorni sradžér gosp. Soss, zadnjo pa drd. gosp. Šuklje.

Dostojanstvenike, ki so počastili maskarado imenovali smo že včeraj in tako bi bili povedali vse. Dostaviti bi bilo morda le to, naj odbor Sokola premišlja, kako bi bilo društvenim maskaradam zopet dati nekoliko več prvotnega njihovega značaja, kar jim bode gotovo le na korist in še bolj povzdignilo njih ugled in dobro ime, katero po vsej pravici uživajo mej Ljubljanskimi predpustnimi veselnicami, mej katerimi se vzdržujejo še vedno v prvi vrsti. In tako naj ostane tudi v bodoče!

J. N.

Da je tu le kakih 20 ali 30 otrok! Ali dokler je bila le šola za silo, bilo je vedno po sto in nad sto otrok, kateri so jo obiskovali.

Tu pa se c. kr. deželnemu šolskemu svetu še ni videlo primerno ustanoviti šolo, dočim je ukazal občini, naj preskrbi prostore za tretji italijanski razred v Lovranu, da bi ondotno šolo obiskovali Poljanski samo hrvatski otroci. Za te otroke naj se torej zida šolsko poslopje v Lovranu, dočim je v Poljanah šolsko poslopje, a se neče šole sistemizirati.

Česar ne storé za italijansko šolstvo deželni šolski svet za Istro in Goriško, oziroma magistrata in občinska zastopa Tržaški in Goriški, česar sploh ne storé c. kr. šolska oblastva, to stori zadnji čas Lega nazionale, takozvano šolsko društvo (Posl. Alfred grof Coronini: Društvo za razširjanje iredentizma!) s pomočjo c. kr. državnih uradnikov in oficijelnih listov. (Čujte! Čujte! mej somišljeniki.)

Zadnji čas je Lega nazionale ustanovila svojo šolo v Hrvatinah, mali vasi, katera leži na polotoku mej morskima zalivoma Tržaškim in Koprskim in deželni glavar, imenovan na predlog c. kr. vlade od cesarja, je to posebno slovesno pozdravil. Kakor kaže že ime, ni v tem kraju Italijanov, prebivalci so vsi Slovenci, samo ob bregu so nastanjeni nekateri Kijožoti in Koloni. Šola se je ustanovila za te, obiskujejo pa jo naj otroci iz Hrvatín, da se polagoma poitalijančijo.

Tudi v Sv. Kržu v okolici Tržaški je zadnji čas ustanovila Lega nazionale svojo šolo in občinski zastop Tržaški je dal — če se ne motim — 3000 gl. podpore. V Sabincih, hrvatski vasi blizu Porča v Istri je Lega nazionale te dni ustanovila svojo šolo. Ako tega, kar sem navedel, ni imenovati ponemčevanje, oziroma poitalijančevanje, potem sploh ne vem, kaj je smeti tako imenovati.

Res je torej, da naučna uprava gledé nas nima drugega namena, kakor nas ponemčiti in poitalijančiti. Ali je to v interesu habsburške monarhije in našega cesarja in kralja, v čigar imenu se tako vlada, to prepuščam vaši sodbi, gospôda moja. Predlagam nastopno resolucijo:

C. kr. vlada se pozivlje: 1.) Naj uredi šolstvo v alpskih deželah in na Primorskem sploh tako, da dobé vsi za šolo godni otroci v zmislu § 59. državnega ljudskošolskega zakona sploh priliko obiskovati šolo in da se poučuje po didaktičnih načelih in v zmislu odstavka 3, člena 19. drž. o. n. zak. z dne 21. decembra 1867 drž. zak. št. 142 v jeziku otrok in od učiteljev, osposobljenih za poučevanje v tem jeziku; — 2.) zlasti a) naj se čim prej v tem zmislu rešijo že izročene prošnje za ustanovitev slovenskih šol na Koroškem, v Trstu in v Gorici; b) naj se ukaže sistemiziranje ljudske šole v Poljanah v okraju Volovsko.

(Živahno odobravanje in ploskanje mej somišljeniki. Govorniku se čestita.)

Zbornica odkáže resolucijo proračunskemu odseku.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 15. februarja.

Justična vprašanja.

Poslanska zbornica začela je danes razpravo o proračunu pravosodnega ministerstva in v predvečer prinaša „Dziennik Polski“ zanimivo vest, da predloži vlada še pred Veliko nočjo državnemu zboru načrt civilnopravnega reda in na jesen pa načrt nove organizacije sodstva. — Isti list piše o drugi stvari nastopno: „Najvišega sodišča predsednik je odredil, da je vse sodne spise, predno se izročé referentom, preložiti na nemški jezik, seve ako niso pisani v tem jeziku. Pri najvišjem sodišču so bili doslej razni senati in referenti so studirali vse akte v originalih, kar je bilo sodbi samo v korist. Lani se je zahtevalo, naj se pri posamnih senatih tudi razpravlja v tistem jeziku, v katerem so pisani prejšnji akti, kar je samo konsekventno, saj so dotični člani senata vešči dotičnega jezika. Tej zahtevi ni vedela vlada ničesar ugovarjati, a da bi jej ne bilo ugoditi, odpravila se je premisa. Dne 20. januarja je predsednik najvišjemu sodišču dr. Stremayr izdal zgornj omenjeno naredbo, s katero je pokopal dosedanje uredbo senatov. Čim so namreč vsi sodni spisi preloženi na nemški jezik, ni treba več jezikov zmognih sodnikov in referentov; Čebe bi sodil Italijan, Slovence in Poljake Nemec ali kakor že koli, a zadnja posledica bi bila popolna germanizacija najvišjega sodišča.“ — Imenovani list

protestira odločno zoper to naredbo in pozivlje poljske poslance, naj se odločno uprejo. Mi imamo temu le jedno pristaviti. Kdo pa prevzame jamstvo za to, da so dotični akti točno, vestno in juridično pravilno prevedeni. Prelaganje pravnih spisov ni lahko in kaj hitro se more primeriti, da dobi pravdna stvar vse drugo lice in da potem sodišče razglasi krivično sodbo. Zato želimo, da bi se tej naredbi uprli tudi naši poslanci.

Poljaki in vlada.

Konservativne frakcije poljskega kluba pripoznajo glasilo, Krakovski „Czas“, se že iz početka odločno upira vladnemu programu, kar je posebno nemškemu levicarjem kaj neugodno. Tudi pojasnila, podana od naučnega ministra o šolski debati, ne prija „Czasu“, zlasti ne določba o posestnem stanju narodov. Po sodbi tega lista je ta določba ne samo skrajno nepravilna, ampak tudi nevarna, ker mora razburiti duhove in z novo silo zanetiti narodnostni boj. — Zanimivo in važno je vsekako, da so postali sedaj nezadovoljni prav tisti elementi poljskega kluba, kateri so več kakor deset let s kipečim navdušenjem podpirali grofa Taaffeja in zagovarjali njegov politični sistem.

Demonstracije v Pragi.

Predvčerajšnjim je bil pogreb dra. Pravoslava Alojzija Trojana, zaslužnega češkega rodoljuba in politika. Udeležba pri pogrebu je bila ogromna. Na pokopališču pri grobu je govoril dr. Herold. Mej tem prišlo je v nekaterih Praških ulicah do vihar- nih demonstracij. Velike množice ljudstva, zlasti po- grebci, korakali so po mestu v skupinah ter zapeli navduševalne narodne pesmi pred spomenikom Jung- mana in pred hišo, v kateri je propovedoval Jan Hus, ter pred hišo dra. Riegla, pred nemško kazino in nemškim gledališčem upili gromoviti „Pereat!“ Drugih izgedov ni bilo.

Vnanje države.

Panamino.

Zrno do zrna pogača, iz majhnih škandalčkov postane scasoma velik škandal in vse kaže, da dobi bančna aféra italijanska še velikanske dimenzije. „Gazetta di Venezia“ priobčila je velevažno listino, s katero je dokazano, da si je ranjki večletni mi- nisterski predsednik Depretis izposodil od banke „Nazionale“ pol milijona lir v politične, to je v vo- lilske svrhe. S tem ni samo potrjeno, kar govori zaprti guverner romanske banke o posojilih raznim ministerskim predsednikom, s tem je zapletena v vso aféro tudi banka nazionale, o kateri se je sploh mislilo, da ima realno podlogo in da ni nikdar zapustila pota korektnosti. Sicer pa pridejo počasi še drugi državni uradniki na vrsto. Vlada je suspendirala Milanskega prefekta Codronchija, ker je ta pred tremi leti zvičajno zapretil revizijo neapoljske banke in dobil za to primerno nagrado.

Nemška vojaška predloga.

Danes ima v vojaški komisiji nemškega držav- nega zbora začeti specijalna debata o vojaški pred- logi, toda nihče ne pričakuje, da bo vlada že sedaj izpovedala, v koliko je voljna ustreči raznim na- svetom strank in če sploh misli v čem odnehati od prvotnih svojih tirjatev. Najvažnejši vseh pre- membnihih nasvetov so tisti gledé dveletnega službo- vanja, o katerih smo že govorili. Pri tej točki se mora pokazati, kakostališče zavzema vlada, a pokazati se mora tudi, kaj in kako sodi katoliška stranka. Cen- trum, kakor se zove ta močna in dobro disciplini- rana frakcija, se je iz začetka protivil vladni vo- jaški predlogi, izvestno le, da bi povzdignil ceno svojih glasov. Sluti se, da zahteva odprave zakona, s katerim je jezovitom zabranjeno bivanje na Nem- škem in obnovitve ljudskošolskega zakona à la Zed- litz. Tudi to je vzlic vsemu oficijoznemu oporekanju gotovo, da je bil poslan katoliški general Loč zato v Rim čestitat papežu, da bi pri tej priliki pridob- il kurijo za vladne intencije. To mnenje potrja še to, da potuje predsednik centra, grof Balle- strein sedaj v Rim, kjer se mudita nemška kardi- nala Krementz in Kopp.

Home-rule.

Včerajšnji dan ostane znamenit v zgodovini Britanske, kajti včeraj je izročil Gladstone poslan- ski zbornici irsko predlogo, home-rule, morda za- četek novi organizaciji Angleške. Ves politični svet pričakuje nestrpnost, kaj je vsebina te predloge, kakšna je njena tendenca, kolika boji po Gladsto- neovih mislih neodvisnost Irake. Gladstone je že jedenkrat skušal uresničiti svojo idejo o nezavis- nosti Irake. Pred sedmimi leti je prvič predložil parlamentu home-rule, a par tednov pozneje, ko je zbornica pri drugem branju predlogo zavrgla, moral se je Gladstone umakniti. Ali bode Glad- stone sedaj bolj srečen? To vprašanje se usiljuje vsakomur, kdor se količkaj zanima za razvoj an- gleških razmer. Gladstone bo svojo predlogo sam utemeljeval in to bo brez dvoma jako interesantna dogodka, kajti veliki stari gospod ni samo prvi an- gleški govornik, ampak sploh jeden prvih govorni- kov na svetu. Gladka in mirna gotovo ne bo de- bata o home-rule predlogu in ker ima Gladstone za seboj le majhno večino, ni moči izreči nikakega mnenja o končnem izidu glasovanja, le želeli je, da bi Gladstone svoje politično delovanje zaključil in ovenčal z novo zmago za pravično stvar.

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Domači zdravnik deželne blagajnice v Studencu g. dr. Pavel Preinitsch imenovan je provizoričnim primarijem deželne blaz- nice v Solnogradu.

— (Paberkiz „Rimskega Katolika“.) V I. zvezku t. l. str. 118 našteva „Rimski Katolik“ sredstva, katerih se baje poslužujejo radikalci, mej katere šteje tudi nas, proti svojim političnim in verskim nasprotnikom. Četrto teh sredstev se glasi tako-le: „Izvrstno in mnogokrat preskušeno sredstvo zoper nasprotne stranke verske ali politične: „Ni hudimana, da bi ne vedel: kak škandalček jednega ali družega svojih nasprotnikov. Zapomni si dobro, da tak „popec“ nikoli ne zastara! Bodi si, da je od tega že dvajset, trideset let, nič ne de. Škan- dalčke vestno in natanko objavi — malo pretira- nosti nič ne škodi — pa piši in govori: ne „tak je bil“, tudi „ne tak je jeden nasprotne stranke“, temuč: „za takimi hodijo, takim verjamejo, taki so, noben pošten človek ne more biti v takem društvu, pomilujemo!“ Kar imajo tvoji nasprotniki pamet- nega, o tem molči! Kar se da obrniti, obrni! Kar se da pretirati — pretiraj! — in ako bi bil mej nasprotniki sam sv. Pavel ali sv. Avgustin — ne morejo užugati — saj vemo tudi o teh nekaj škan- dalčkov iz preteklega časa!“ — In sedaj vprašamo mi razsodno slovensko občinstvo: Čegav recept je to? Koga je fotografiral „R. K.“ v teh vrstah „na- rodne radikalce“ ali pa samega sebe in svoje pristaše pri brumnem „Slo- venci“? Odgovor na to nikomur ne more biti težak, kdor zasleduje taktiko ultra-katoliške stranke zlasti od katoliškega shoda sem. In tako je kroglja namenjena nam, zopet jedenkrat odletela nazaj na strelca samega. — Tudi glede navrstvene vzgoje mladine je „Rimski Katolik“ silno originalen. Kakor znano, prinaša tudi dijaško prilogo, v katero pišejo zlasti srednješolski dijaki. V zadnji številki daje neki „četrtošolec“ nasvete umetnikom, kaj in kako naj stvarjajo ter jih svari mej drugim pred „raz- dražljivimi“ podobami in pred predočevanjem — prešestovanja. Hm, dosihdob so stariši in posvetni pedagogi pač sodili tako, da bi četrtošolec o takih stvareh še ničesar vedeti ne smel. Dr. Mahnič pa drugače uči našo mladino!

— (Slovensko gledališče.) V četrtek, dne 16. t. m., bode se pela v drugič na slovenskem odru Mascagnijeva opera „Cavalleria rusti- cana“. Opozarjamo posebno vnanje rodoljube, da se pravočasno oglase za sedeže, ker bi se jim dru- gače ne moglo ustreči.

— (Slovenske predstave.) Iz pisarne Dramatičnega društva se nam piše, da so se stavile na repertoar tri krasne igre, in sicer na dan 22. t. m. Sardoujeva igra „Fedora“, o kateri bomo še obširneje govorili; „Dama s kamelijami“, spisal Aleksander Dumas sin, ter izvirna igra našega dobro znanega pisatelja gosp. dra. Josipa Vošnjaka „Lepa Vida“ za začetek marmaja meseca.

— (Za družbo sv. Cirila in Metoda) nabrali sta maski-doktorici na Sokolovi maskaradi od treh gospodov-pacijentov 3 gld. in izročile ta znesek blagajničarici Šentjakobsko-Trnovske ženske podružnice.

— (Za Celovški „Mir“) nabral je v Za- grebu dr. C. 12 gld. darovali so gg.: dr. J. Ko- sirnik 1 gld., Fr. Kuralt 1 gld., Fr. Magdič 1 gld., Fr. Marn 1 gld., Iv. Stožir 1 gld., dr. L. Vidrič 3 gld. in dr. C. 4 gld. Naj bi tudi drugod posne- mali vrle slovenske rodoljube Zagrebške!

— (Odhodnica.) Sinočni zabavni večer „Pi- sateljskega društva“ bil je sijajen dokaz, kako iz- redne simpatije uživa v najvišjih krogih veleučeni g. prof. Simon Rutar, ki nastopi, kakor znano, te dni znanstveno potovanje v Italijo in na Grško. Zbralo se je v čitalničnih prostorih navzlic neugod- nemu dnevu nad 40 njegovih prijateljev, in sicer nekateri celó z dežele. Po primernem pozdravu g. predsednika dra. Vošnjaka in odzdravu gospoda slavljenca, razvila se je živahna prosta zabava, tra- jajoča pozno v noč. Posebno nas je razveseljevalo krasno petje slavnoznanega kvarteta Pavšek-Branke- Lilek-Dečman. Tudi mi želimo svojemu odličnemu prijatelju srečno potovanje in obilo znanstvenega uspeha njemu v slavo in slovenskemu imenu v čast!

— („Agramer Tagblatt“) ki zlasti v zadnjem času jako skrbno spremlja politično in kul- turno gibanje slovenskega naroda, priobčil je v so- boto zares krasen in temeljit članek o našem po-

kojnem rodoljubu in učenjaku Josipu Marnu. — Opozarjamo na ta ugledni list zlasti večje slovenske čitalnice.

— (Občni zbor) zadruga črevljarskih moj- strov v Ljubljani izvolil je vsled nejedinstosti pri volitvi po obrtnem zakonu načelnikom gosp. Fr. Tumo.

— (Poskušen umor.) Marija Piško, 22letna dekla, doma iz Stare Loke, je povila me- seca novembra l. l. nezakonsko dete, katero je iz- ročila v rejo Mariji Marinko, stanujoči v Ljub- ljani na Cesti na Loko št. 12. V nedeljo popoldne je prišla Marija Piško obiskat svojega otroka. Ker je ta začel jokati, se obrne Marinko k ognju, da pripravi mleko za otroka, Piško je pa porabila ta hip, da je skrivaj vsula v steklenico, iz katere je otroče pilo, neki prašek ter kmalu na to odšla. Marinko naliže v steklenico mleka ter ga sama po- kusi, predno ga da otroku piti, češ, da bi ne bilo prevroče, ali ko je zapazila neki posebni, jako neprijetni ukus, izlila je mleko iz steklenice v drugo posodo ter dala drugo mleko otroku. Kmalu potem jo je začelo žgati okoli želodca, in sicer vedno huje, da je začela iz sebe bljuvati. Stvar se je ovadila policiji, ki je M. Piško takoj zaprla. Ta je pri zaslišanju izpovedala, da je vsula v steklenico prašek, katerega jej je dal nje ljubček, krojač Hubert za to, da bi otrok laglje spal. Pri- jeli so še Huberta in tudi ta ni tajil, da je Mariji Piško dal neki prašek. Sodna preiskava in kemična analiza bosta dognali, ali je ta prašek arzeuski pre- parat, kakor se sumi in ali sta se mislila brezvestna roditelja na ta način iznebiti svojega otroka.

— (Nesreča pri zgradbi Dolenjske železnice.) Minuli teden ponesrečila sta dva de- lavca pri zgradbi železnice v prerovi pri Šmarjah. Vrtala sta kako dva metra visoko stoječo skalo, ki se je preklala in padla na oba delavca. Jeden bil je takoj mrtev, ker mu je zdrobilo spodnji život in zlomilo več reber. Drugi bil je le malo poškodovan in so ga prevedli v bolnico v Ljubljani.

— (Uboj.) V Todražu v Loškem okraji sprla sta se oče Simon in sin Jernej Velkavrh zaradi neke domače rodbinske zadeve. Sin potegnil je nož in z njim udaril ob zid. Ko je hotel udariti v drugič, zadela je z ostjo noža tako nesrečno poleg njega stoječo mater v levo senco, da se je smrtno ranjena zgrudila. Sina izročili so sodišču. Obžaluje svojo jezo, a trdi, da materi ni hotel nič žalega storiti, še manj pa jo usmrtiti.

— (Slovensko bralno društvo v Tr- žiču) priredi v nedeljo 19. t. m. popoldne ob 3. uri v svojih prostorih izvanredni občni zbor, pri katerem se zaradi odhoda dosedanjega predsednika voli drug predsednik.

— (V Mozirji umrl je) sinoči, 12. t. m. zdravnik dr. Ant. Pavliček po dolgotrajni bolezni, šele 27 let star. Truplo prepeljejo domov na Češko. Lahka mu zemlja domača!

— (Grozna nesreča pri požaru) pri- petila se je pri Sv. Jederti poleg Wolfsberga v fu- žinah grofa Henkela. Nastal je ogenj v neki de- lavski hiši in so zgoreli štirje otroci. Tri ostavila je mati delavca Hribernika same doma, ko je nesla možu kosilo v tovarno. Istotako pustila je delavka Ruthard svojo hčerko doma, ko je nesla bratu svo- jemu kosilo. Našli so otroke zadušene in vse ožgane ter prenesli trupla v mrtvašnico pri sv. Jederti.

Razne vesti.

* (Tragična osoda rodbine Lesseps.) Ob jednom z obsodbo, ki je tako hudo zadela rod- bino Lessepsovo, poroča se iz Pariza, da je naj- mlajši sin Lessepsov, ki služi v Sudanu, mej potom nevarno zbolel in da ga je njegova četa morala umirajočega ostaviti v neki borni sudanski vasi.

* (Skrivnosten umor.) Predvčerajšnjim prišli so v pisarno bogatega Brnskega tovarnarja Rosenthala trije našemljeni možje in ustrelili njega, dva delavca in nekega odvetnika pa nevarno ranili. Oropali niso morilci ničesar. Doslej jih še ni bilo zaslediti. Sodi se, da je to anarhističen atentat.

* (Nevarne papige.) Lansko leto pokazala se je v Parizu, kakor smo tačas poročali, neka kužna bolezen mej papigami. Te dni pa je ta bolezen prouzročila smrt mlade zakonske dvojice Blot v Parizu. Kupila sta papigo, ki pa je kmalu zbolela na pljučih in poginula. Malo dni potem zbolela sta gospod in gospa Blot. Gospa, še le 23 let stara umrla je, ker jej zdravniki niso vedeli pomoči in dva dni za njo umrl je tudi 31letni soprog njen. Bila sta poročena še le tri mesece.

Književnost.

— Slovensko-nemški slovar. Izdan na troške rajnega knezoškofa Ljubljanskega Antona Alojzija Wolfa. Uredil M. Pleteršnik. Drugi sešitek. Str. 81 do 160; cesanica — doskočišče.

— „Slovanski svet“ prinaša v štev. 3 nastopno vsebino: Vladni program in koalicija strank; — Rusija 1892. leta; — O kritiki dra. Mahnič; — Iz poezij dra. Franceta Prešerna; — Ej visoko, visoko...; Istarski kmeti o Kraljeviču Marku; — Biserje in alemovi; — Zlatna slova; — Tri pripovedke (L. N. Tolstoj); — Pesem panonskega Slovenca; — Josip Marni; — Nekoliko mislij o češki narodopisni razstavi; — Nekaj o „Matici Slovenski“; — Dopisi; — Ruske drobtinice; — Ogled po slovanskem svetu; — Književnost; — Časopisi. —

— „Popotnik“, glasilo „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“, prinaša v št. 3 nastopno vsebino: I. Odpust iz ljudske šole. — II. Slovniške črtice. (M. Herič.) (Konec). — III. Slovtvo (Knjige družbe sv. Mohora.) — IV. Listi slovenskega učitelja-kolesarja (IV). — V. Listek. (Učiteljsko osonje po Slovenskem.) (I) — VI. Društveni vestnik — VII. Jožef Marni. — VIII. Dopisi in druge vesti. — Raznoterosti. — IX. Natečaji in inserat.

— Ks. Jan Badeni T. J.: „Między Słowianami“. Kraków, 1893. str. 153. Radostno pozdravljamo to zanimljivo knjigo ne samo ker je pisana za nas jako simpatično, ampak ker seznanja Poljake z našimi razmerami. Pisatelj mudil se je dlje časa mej Slovenci zlasti v Celovcu in v Ljubljani in pozna torej naše razmere iz lastne izkušnje, zato jih pa popisuje tudi ugodno in točno.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 14. februarja. Proračunski odsek vzprejel zakonski načrt o oddaji živinske soli. — V sredo začne državni zbor debato o proračunu pravosodnega ministerstva. Oglasilo se je že nad 90 govornikov samo k jedni točki.

Most na Češkem 14. februarja. Premogari v dveh premogokopih ondote rudniške družbe so tudi ustavili delo. Vseh vkup štrajka sedaj 2800 delavcev. Mir še ni bil nikjer kaljen.

Belgrad 14. februarja. V Požarevcu kandidira za skupščino general Horvatić, najodločnejši pristaš kraljice Natalije; v požarevskih kmetskih občinah kandidira Garašanin.

Sofija 14. februarja. Stambulov razglašala s posebno proklamacijo brzojavko Koburžana, s katero ta iz Florence naznanja, da se je zaročil s princezino Marijo Lujizo Bourbonosko in da se čuti srečnega to naznaniti bolgarskemu narodu, ker bode to utrdilo svobodo in bodočnost države.

London 14. februarja. Gladstone predložil homerule in utemeljil svojo predlogo ob nečuvnosti, viharji navdušenosti svojih somišljenikov, v klasičnem govoru, trajajočem tri in pol ure.

Listnica uredništva.

Gospod Frančišek Šaloven v Mariboru: Potrjujemo vam, da niste Vi pisali članka o slovenskih bogoslovcih in katoliški univerzi Solnograški.

Geneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznane, pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatljica 1 gld. a. v. Po poštnem povzetju razpošilja ta prašek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuschlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaupamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od dveh škatljic se ne pošilja. 1 (18—3)

Javna zahvala.

„Narodni Šoli“, društvu v podporo slovenskemu ljudskemu šolstvu, je veleslavni občinski svet deželne stolnega mesta v seji dne 24. prosenca t. l. veledušno dovolil znatno vsoto 200 gld. za razna učila, namenjena ubožni šolski mladini.

Zabeleževaje ta blagotvorni čin visokočastite te korporacije, izreka slavnosti svojo najudanejšo zahvalo

„Narodne Šole“ odbor:

Feliks Stegnar,
načelnik.

Josip Cepuder,
tajnik.

V Ljubljani, dne 13. svečana 1893.

Umrli so v Ljubljani:

11. februarja: Filomena Novak, duvajeva hči, 6 let, Streljske ulice št. 11, davica. — Janez Pošvar, dimnikar, 72 let, Križevniške ulice št. 6, jetika.

12. februarja: Frančiška Zanoškar, kolarjeva hči, 5 let, Rimska cesta št. 5, pneumonija in peritonitis.

V deželni bolnici:

10. februarja: Reza Pengov, dninarica, 57 let, srčna hiba. — Franc Škerjanc, dninar, 32 let, jetika.

11. februarja: Matija Kralj, gostič, 74 let, meningitis. — Ana Černe, delavčeva žena, 63 let, emphysema pulmonum.

12. februarja: Helena Berčič, gostija, 44 let, carcinom. hepatitis.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
13. febr.	7. zjutraj	733.8 mm.	0.2 C	sl. vzh.	d. jas.	
	2. popol.	735.2 mm.	2.4 C	sl. szh.	jasno	0.00 mm
	9. zvečer	737.0 mm.	1.8 C	sl. szh.	jasno	

Srednja temperatura +0.3, za 0.7° nad normalom.

Dunajska borza

dne 14. februarja t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	99.20	—	98.90
Srebrna renta	98.85	—	98.65
Zlata renta	118.55	—	117.95
5% marcna renta	—	—	102. —
Akcije narodne banke	988. —	—	988. —
Kreditne akcije	326.25	—	324.10
London	120.90	—	120.95
Srebro	—	—	—
Napol.	9.62	—	9.61 1/2
C. kr. cekini	5.69	—	5.69 1/2
Nemške marke	59.17 1/2	—	59.20

KARL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice 10.

Potezna peresa, tuš, plovec, svinčniki, varovavec za svinčnike, naprave za špičenje svinčnikov, papir za pisma, bronove barve, bronov prašek, usnje in jermeni za knjige, karmiova tinta, papir od lepenke, kemična tinta, kineski tuš, kompendije, zavitki, krivuljna črtala, trikotji, poštevanka, gladila, barvne skrinjice, barvni klinčki, peresnice, držala za peresa, peresni nožki, peresni tuli, molitveniki, zlatoškotjke in srebroškotjke, zlata in srebrna tinta, pisala, naprave za špičenje pisal, zeleni volk tekoč. II. (23)

Restavracija Lloyd.

Danes zvečer, 14. februarja

zabavni večer s plesom.

Odprto celo noč.

Ustopenina prosta.

K obilni udeležbi uljudno vabi

Karol Počivalnik
restavratör.

(184)

MAGGIJEVA zabela za juhe
dobiva se v steklenicah že od 45 kr. naprej v lekarni „Pri Mariji Pomagaj“ (L. Groetschel). (21)

Stanovanje

obstoječe iz jedne prostorne sobe s kuhinjo (brez oprave) išče se takoj bližini južnega kolodvora. — Več pove iz prijaznosti upravnistvo „Slov. Naroda“. (161—3)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1892.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 38 min. zjutraj osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 11. uri 55 min. predpoldne osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 4. uri 21 min. popoldan osebni vlak na Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Pariz, Linč, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Eger, Francove vane, Prago, Karlove vane, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak iz Dunaja via Amstetten, Draždani, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Plzeň, Budejovice, Solnograda, Linč, Ischlja, Ljubna, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.
Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak iz Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontablja, Trbiža.
Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak iz Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontablja, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 15 min. zjutraj v Kamnik.
„ 2. „ 10 „ popoldne v Kamnik.
„ 7. „ 00 „ zvečer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 35 min. zjutraj iz Kamnika.
„ 11. „ 06 „ popoldne iz Kamnika.
„ 6. „ 20 „ zvečer iz Kamnika.

Srednje-evropejski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minute naprej. (12—32)

Gostilnica

„Pri avstrijskem cesarji“.

Vsako sredo in petek

sveže morske ribe.

Dobra domača in hrvatska vina, pristni črni istrijanec.

Točna postrežba in solidne cene.

Na razpolaganje je tudi kegljišče.

Ivan Tosti

gostilničar.

(183—1)

Veliko poletno zabavišče

z restavracijo, kavarno, vrtom, ribnjakom z 10 čolni in parnikom, vrtiljakom, streliščem, vse električno razsvetljeno, v neposredni tramvajski zvezi z glavnim mestom Zagrebom, se odda takoj ali najemniku ali dobremu vozniku, kateri more položiti varščino. — Neposredne poizvedbe je poslati notarju gospodu Marku Mileusnić-u v Maksimiru pri Zagrebu.

(181—1)